

[Gerde Møller]

Vi støtter fra konservativ side den øgede forældrerepræsentation både i kommission og nævn. Nu står der jo et par steder i lovforslaget, at ministeren vil fastsætte valgreglerne, og jeg vil da håbe, at ministeren under udvalgsbehandlingen vil løfte sløret for, hvilke regler der skal gælde for valg af f. eks. skolenævnsmedlemmerne. De 5 skolenævnsvalgte og de almindelige skolenævnsmedlemmer ved vi jo ikke noget om.

Vi vil da gerne fra konservativ side sige, at vi er lige så interesseret, som vi nu hørte fremskridtspartiets repræsentant var, i at gå over til indirekte valg. I virkeligheden ville det være dejligt, hvis det var klasseforældrerepræsentanterne, der kunne gå sammen og danne en valgforsamling, og det var dem, der valgte skolenævnsmedlemmerne. Det er i virkeligheden sådan, at i dag foregår det egentlige samarbejde mellem forældre og skole, mellem forældre og lærere, på klassens plan. Vi vil altså være glade, hvis vi kunne arbejde videre og nå til indirekte valg på dette område.

Så vil jeg gerne sige til fru Helle Degn, at vi stadig væk er utilfredse – og jeg var da glad for, at også andre har været det fra denne talerstol – med den valget og den valgbarhed, som forslaget fastsætter med henblik på valg til skolenævnet. Jeg vil gerne gentage ikke alene mine betænkeligheder, men min stærke utilfredshed med, at man her begynder at lovgive om papirløse samlivsforhold, så længe man ikke i det udvalg, der er nedsat af justitsministeren vedrørende ægteskabslovgivningen, har kunnet finde frem til, hvilke retsvirkninger sådanne samlivsforhold bør tillægges.

Jeg er på mit partis vegne utilfreds med, at man tager forældrerepræsentationen væk fra gymnasierne, men jeg er da glad for, at ministeren i den nye lov har sagt, at hun gerne vil være med til at se på, på hvilken måde vi kan få forældrene repræsenteret i gymnasieskolerne. Det vil vi altså meget gerne være med til at arbejde sammen med ministeren om.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at i en tid, hvor man så stærkt diskuterer, hvem der har ansvaret for børnene, er det ikke så mærkeligt, at man også møder spørgsmålet: hvis er skolen? Eller sagt på en anden måde: hvilken kompetence skal der tillægges de forskellige organer, som har ansvaret for folkets

skole? Det må efter vores mening være helt indlysende, at det er forældrene, der her må placere sig stærkest i billedet. Hverken lærere eller andre kan tage det ansvar på sig, som først og fremmest er forældrenes, og det ønsker de vel næppe heller. Derfor skal forældrene have indflydelse i skolekommission og skolenævn og dermed også medansvar for den måde, som skolen udvikler sig på. De skal være med til at få nærdemokratiet til at fungere, men så må de også have krav på helt klart at kende deres beføjelser. Forhåbentlig vil dette lovforslag medvirke til, at vi får klare og rigtige afgørelser med hensyn til kompetencen i de enkelte organer.

Ingolf Knudsen (CD):

Den socialdemokratiske ordfører gjorde ret, da hun fra starten drog centrumdemokraterne ind i debatten omkring dette skolelovsforslag. Det er nok rigtigt set. Desværre må jeg beklage, at det bliver til et spørgsmål om decentralisering eller centralisering og til et eller andet om, at socialdemokraterne har tillid til forældrene. Som om vi andre ikke skulle have den tillid, og som om der skulle ligge noget i det, som vi hidtil har foreslået, der ikke skulle underbygge, at vi i allerhøjeste grad har tillid til forældrene.

Måske er det et udgangspunkt, fru Helle Degn tager i, at vi mange gange, også fra denne talerstol, har sagt, at vi finder, at skolenævnfunktionen er så vigtig, at det er væsentligt for os, at så mange som overhovedet muligt deltager i valgene til disse skolenævn. Når vi ser tilbage på de forløbne valg, må vi konstatere, at der rundt omkring i landet har været en meget lille deltagelse på valgdagen. Det mener vi er uholdbart, for dermed er det en lille gruppe af forældre, der kommer til at sammensætte disse skolenævn, som jo skal have en enorm indflydelse på skolens dagligdag, og som efter min opfattelse også skal have denne indflydelse.

Det er derfor, vi gang på gang har foreslået, at findes der ingen anden vej, så må vi sikre os på en eller anden vis, at forældrene deltager i disse valg, og at forældrene forstår deres ansvar for skolens udvikling. Derfor har vi sagt flere gange, at vi mener, at 25 pct. af forældrene ved en skole bør deltage i disse skolenævnvalg, for at valgene kan have repræsentativ gyldighed. Hvis forældrene ikke